

Kmetijstvo.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje.)

Govedorejo je družba pospeševala s tem, da je oddajala čistokrvne bike plemenjake ter prirejala premovanja. Z državno podporo je družba nakupila in l. 1895. oddala živinorejcem za polovico kupne cene 8 čistokrvnih bikov plemenjakov beljanske, 8 sviške in 1 pomurske pasme. Za leto 1896. je družba kupila 9 bikov simentalke pasme ter jih je postavila v družbeni uzorni dvorec na Viču. — Živinorejcem, kateri so imeli iz državne podpore kupljene bike nad dve leti, je družba izplačala 295 gld. nagrad. — Premovanje goveje živine so bila, kakor je sklenil občni zbor, na Vrhniki, na Pristavi pri Tržiču in v Trebnjem.

V pospeševanje ovčarstva je družba, kakor prejšnja leta, tudi leta 1895. kupila ovnov bergamaške pasme ter jih je oddala posestnikom, ki se pečajo z ovčarstvom, za četrtino kupne cene. Priskrbela je 12 ovnov.

Tudi svinjerejo je družba pospeševala s tem da, je oddajala mrjasce plemenjake, in sicer velike bele angleške pasme (jorkširske); leta 1895. jih je po deželi razdelila 45 za polovico kupne cene.

Da bi pospešavala čebelarstvo, prevzela je družba v založbo rokopis o čebelarstvu, katerega je nagradil deželni odbor, ter je l. 1895. izdala ilustrirano knjigo z naslovom „Umno čebelarstvo.“

Tudi glede razširjanja kmetijskih strojev je deloval glavni odbor uspešno vsled deželne podpore. V ta namen je dal več podružnicam podpore za nakup dobrih kmetijskih strojev v skupno porabo. Nakupilo se je več škropilnic zoper peronosporo, trijerjev, travniških bran, sesalk za gnojnico i. t. d.

Kolikor je glavni odbor vzmogel, podpiral je tudi kmetijski pouk; vzdrževal je deloma podkovsko šolo, izdajal kmetijske poučne spise, izprosil državne podpore za nemška kmetijska predavanja po kočevskem okrajnem glavarstvu priredil v družbenem zavodu na Studencu poučen tečaj za ribiče in končno je tudi poslal nekaj mladeničev v sirarski tečaj v Šmihel na Tirolsko, da so se izurili v sirarstvu.

Samostojno področje je imel konjerejski odsek kmetijske družbe in je pospeševal vse konjerejske reči v naši deželi. Odsek je oskrboval leta 1895. vse naredbe za povzdigo konjereje v deželi ter je deloval po svojih pravilih in na podstavi svoje pogodbe s c. kr. vlado.

Iz poročila o odsekovem delovanju omenimo le nastopno: Odsek je posredoval pri razvrstitvi plemenih žrebcev po posameznih žrebčarskih postajah, pri oddaji žrebcev v zasebno oskrbo posestnikom v

okolihu težkega plemena (na Gorenjskem) ter pri prebiranju za pleme nesposobnih državnih žrebcev. Ob lincencevanju žrebcev sta odsek zastopala dva uda, takisto pri državnem premovanju konj.

Odsek je leta 1889. začete dirke nadaljeval tudi to leto ter je z državno in deželno podporo priredil sedmo dirko v Št. Jarneju.

Vsled odsekovega prizadevanja se je l. 1895. priredil tudi semenj za nakupovanje konj za c. in kr. vojno, in sicer v Št. Jarneju. — Žrebetišče v Št. Jarneju, katero je odsek ustanovil z izdatno državno podporo, se izborno sponaša.

Glavno delo samostojnega ribarskega odseka leta 1895. je bilo vodstvo ribjega vališča in vzgojevališča na dež. posestvu na Studencu pri Ljubljani.

Vodstvo ribogojnega zavoda je l. 1895. poskušalo razna krmska nadomestila (surogate), t. j. tvarina za ribjo pičo, katera bi glede uspeha in troškov najbolj ugajala.

Naravna krma se je pripravljala in porabljala tudi to leto, kar je dalo mnogo izkušenj. Ko je bil na Dunaju shod avstrijskih ribičev, je poročal odsekov predsednik o tem prometu, in visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo je z ozirom na to podelilo za tri leta državno podporo, da odsek na znanstveni podlogi nadaljuje te poskuse. Za mikroskopična preiskavanja gosp. B. Knappitscha, c. kr. profesorja na tukajšnji c. kr. višji realki.

Odsek pa se ni omejil samo na to delovanje, marveč je tudi dajal strokovna pojasnila, nasvete in navodila, kajti leta 1895. so so ljudje zelo obračali nanj, ter je priredil tudi poučen tečaj za ribiče, ki je bil v ribarskem zavodu na Studencu.

(Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Kako zatirati predenico na deteljiščih. Mej najnadležniše zajedalke je všteti predenico, katera postaja včasih deteljiščem v pravem pomenu besede pogubna. Zato pa iščejo kmetovalci že od nekaj izdatnih pripomočkov, da bi jo za vselej pregnali iz svojih deteljišč. Med drugimi sredstvi slišimo, da rabijo na Francoskem, pa tudi v Romanji na Italijanskem, naslednje: Na tista mesta, katera je premrežila predenica, vsejejo v jeseni oves, koji požanjejo potem za pičo. Ovsena setev nekda zaduši predenico. Drugi natrošajo na mesta, katera je okužila predenica, novega pepela in pa zasipajo z 12 do 15 centim, lebelo plastjo zemlje. Toda to delo naj se raztegne nekoliko čez tisti mladež, kateri je predenica naredila deteljišči. Še drugod posnamejo površno plast zemlje 2 — 3 cm na debelo z lopato tako, da prerežejo deteljna stebila. Posneto plast z vsem, kar je na njej, zažgo na mestu ali odneso previdno kam drugam ter zasujejo mladež z novo neukuženo zemljo, iz katere pahne zopet mlada detelja. — Kdor se hoče prepričati, katero sredstvo je najbolje, naj poskuša: saj to ne stane mnogo.

Rahljanje zemlje po polivanju. Kadar moramo zaradi velike suše močno polivati, se zemlja jako skrči in treba jo je zrahljati. Rahljati se pa ne sme ali k večjemu sme jako rahlo, dokler se niso dobro vkoreninile mlade rastline.